

ОЛАШИН Василь Васильович (30. 05. 1969, Ужгород) — скульптор. Син [В. С. Олашина](#). Премія фонду сприяння розвитку мистецтв України (1998), обл. премія ім. Й. Бокшая та А. Ерделі (2004, 2012, 2016). Член НСХУ (2002). Закін. Ужгород. училище приклад. мистецтва (1988), Нац. академію образотвор. мистецтва та архітектури (Київ, 1998; викл. [І. Макогон](#), [М. Олексієнко](#), [В. Чепелик](#)). Від 2014 — викладач

скульптури та рисунку в фаховому коледжі мистецтв ім. А. Ерделі Закарп. АМ (Ужгород). Від 2016 — голова секції скульптури Закарп. НСХУ. Основна галузь — станк. і монум. скульптури. Серед матеріалів надає перевагу бронзі, дереву, каменю, кераміці. Учасник обл., всеукр. та закордон. мистецьких виставок від 1990. Деякі роботи зберігаються в Музеї сучас. мистецтва, в колекції Міністерства культури та інформ. політики України (обидва — Київ).

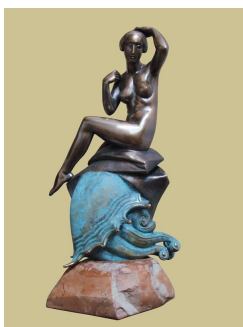
Основні твори

станкова скульптура – «Ранок» (1995), «Біля моря», «Закарпатська мадонна» (обидві – 1996), «Та, що ловить перли» (1997), «Ундіна», «Повітруля» (обидві – 1999), «На схід», «Муза», «Пісня» (усі – 2002), «Розмова» (2003), «Лучники» (2018); пам'ятники – «Ліквідаторам аварії на Чорнобильській АЕС» в Ужгороді (2004), Т. Шевченку в м. Берегове (2016); пам'ятний знак Е. Еґану в с. Баранинці (2005; обидва – Закарп. обл.).

Рекомендована література

1. Ласкаревська Т. Схоплена краса // ОМ. 2007. № 1;
2. Художники Закарпаття: До 75-річчя Закарпатської організації НСХУ. Уж., 2021.
[В. А. Чепелик](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Олашин Василь Васильович / В. А. Чепелик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76662>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).